

У Сарајеву је дошло до занимљиве промене: почело је да се говори да "ипак Додик не може бити крив за све". Фасцинацију његовом политичком вештином годинама су више ширили његови противници у Федерацији, него његове присталице у Српској.

Председник РС постао је објашњење за све бошњачке неуспехе, промашаје и фрустрације у Федерацији, у БиХ, па чак и на међународном плану. Промени има више разлога, мање и више важних.

- Федерални медији последњих година више су се бавили Додиком него свим својим политичарима заједно. Током 2014. може се егзактно проверити, није било броја "Дана" и "Слободне Босне" у којем председник Српске није поменут, искључиво у негативном контексту, бар пет пута, а у месецима предизборне кампање фреквенција се удвостручила. Пре или касније, резултат је морао бити да су једноличне поруке све заситиле и постале контрапродуктивне.

- Када су прошлогодишњи избори завршени, вероватно су и сарајевски спин мајстори схватили да су представљајући Додика као свемогућег, који ведри и облачи на све четири стране, не само скретали пажњу са локалних проблема, него и допринели његовој победи колико и Путин или Иринеј. А иако то нису схватили, инострани саветници су им у проценат показали да су бирачи у Српској реаговали: "Што је више клевета и лажи, Миле нам је милији и дражи".

- Полугодишње натезање око формирања федералне власти, у којем су главни актери били бошњачки, бошњачко-грађански и хрватско-грађански политичари, који су у заносу свог "грађанизма" открили проблем "једног прекобројног Србина" и "двојицу муслимана, који су се лажно представљали као Срби", показало је да проблеми постоје и мимо Додика.

- Најважније је то што се вођство Савеза за промене, тек пошто је пристало на "полицијског покровитеља злочина над Србима" Џаферовића и Добој у "турском свету", суочило са пуном националном ценом уласка у "беиха власт" на мала врата. Пресељење десетине, што министарстава, што агенција, из Бањалуке у Сарајево, које је најавио председник Савета министара БиХ оставиће их без подршке у РС, а одбијање изазвати бошњачку срџбу да Босић није довољно бољи од Додика, и да се без његових може саставити већина.

Уочи партијског конгреса, СНСД је најавио партијску резолуцију о "слободној и самосталној Републици Српској". На порталу "Гласник Националног конгреса Републике БиХ" уредник Мухамед Бороговац кипти од беса, али мање на резолуцију, а више на СДА и Изетбеговића што оштрије не реагују. Но, ни он ниједном речју више не помиње до јуче неизбежног Додика, као да сви сложено раде на томе да припреме бошњачку јавност за замену српског партнера у Сарајеву.

При великом броју драматичних сукоба у свету, амерички протекторат је, рекло би се, више заинтересован да Босна остане мирна у замрзнутом конфликту, него да се насилном централизацијом и унитаризацијом припрема за немачку ЕУ. Тога нема без већ добро уходаних тензија на релацији ентитети - заједнички органи, а зна се и кога су Изетбеговићи навикли да слушају још од оног легендарног сусрета Алије са Цимерманом. У Босни и промене, занимљиве као и оне које то нису, служе само зато да би све остало исто.

(Пресс РС)

